

{xtypo_dropcap}มี{/xtypo_dropcap}คนบอกว่ามีลูกผู้หญิงดี เพราะเรียบร้อยไม่ซนแบบเด็กผู้ชาย แต่พิมเถียงค่ะ เพราะโมจิซนมาก
ปานลิงเชียวเริ่มตั้งแต่หัดคลานกระดึ๊บ...กระดึ๊บ คลานยังไม่ได้ เอาตัวไถไปเรื่อยขอออกนอกกรอบหน่อย ก็ดีใจแล้ว เห็นรอยน้ำลายไหลเป็นทาง

พอคลานได้จริงๆปล่อยให้คลานอยู่ในบ้าน แต่เปิดประตูหน้าบ้านทิ้งไว้ส่วนพิมนั่งอ่านหนังสือที่โซฟา เผลอแป๊ปเดียว คลานออกนอกบ้านไปเรียบร้อย ทั้งๆ
ที่ประตูต่างระดับกับพื้นโ หนูทำได้โ เป็นอันว่าพิมกรี๊ดหนึ่งรอบ แล้วรีบอุ้มโมจิเข้าบ้าน

พอเริ่มหัดเดินตรงนี้ใครที่เพิ่งมีลูก จะรู้ว่ามันลุ้นแค่ไหน คือพิมกลัวเขาเดินไม่ได้เพราะโมจิจะยืนไม่เหมือนคนอื่น เขาเอาหน้าเท้ายืน ข้างหนึ่งเป็นมากอีกข้างแค่เอาข้างๆ
เท้ายืน ไปหาหมอที ก็ไปทะเลาะกับหมอที

โ ไม่เป็นอะไรครับ เดี๋ยวก็เดินได้ตามปกติโ

โ ไม่เป็นอะไรได้ไง ก็เห็นอยู่ว่ายืนไม่ตรงโ ค่ะพิมเถียงผู้เชี่ยวชาญอยู่นั่นแหละ เพราะพิมรู้ตัวว่าตอนท้องพิมมีวีรกรรมอะไรไว้บ้าง

ไหนจะรบกับคุณอดีตสามีไหนจะรับมือเมียน้อย ไหนจะแม่ย่าสตรอเบอร์รี่ ทั้งยังขับรถชน โดนไฟช็อตก็เลยกลัวว่าจะมีผลมาที่โมจิ ตอนที่คลอดใหม่ๆ พิมงี้ลุ้นจนตัวโก่ง
มาให้ครบนะลูกอาภัพแค่พ่อก็พอ พอเขาโตขึ้นเรื่อยๆ เห็นความผิดปกติเกี่ยวกับเท้า เราก็กลุ้มแต่คุณหมอยืนยันหนักแน่นว่าไม่เป็นอะไร
ทำให้พิมลดความเครียดลงได้บ้าง

พอเขาเริ่มเดินเองได้เขาจะเกาะตามเตียง โซฟา พาตัวเองไปโน่นนี่ เวลานี้แหละ ที่พิมเห็นความซนของเขามีอยู่วันพิมกำลังล้างขวดนมให้เขา
ปล่อยโมจิเล่นอยู่ในห้องนอน ก็เห็นเงียบดีไม่มีเสียงร้องเรียก พอพิมเดินออกมา เห็นโมจิกำลังเล่นกระป๋องนมผงจนหกเลอะเทอะเต็มไปหมด

พิมส่งเสียงโ ทำอะไรลูกโ เท่านั้นแหละ โมจิลุกขึ้น เกาะขอบเตียง เดินตุ๊บๆไปที่อื่น แถมทำหน้าเฉยๆ มองดูโทรทัศน์ ทำเป็นว่า โ โมจิกำลังดูทีวีโ
ดูเอานะคะ ยังไม่ขวบเลย เฉไฉไปได้ปานนี้ เอานิสัยใครมาเนี่ยทำผิดแล้วไม่รับ ฮึ

หรือว่า...ถ้าจับได้แบบดิ้นไม่หลุด เขาจะทำหน้าแหยๆ ให้ดูน่าสงสารนั่งก้มหน้ารับความผิดของตัวเอง จนทำโทษไม่ลง (เหมือนใครอีกแล้ว)แต่สักพักซนอีกจนได้
ปัจจุบันโมจิเดินได้ดี อย่างที่คุณหมอว่า วิ่งจิ๋วเชียวตัวกลมป๊อก เรื่องร่างกายผ่านหมด เพราะไม่ค่อยป่วย เรื่องความฉลาดไม่ต้องพูดถึงบางทีออกแกมโกงแม่ด้วยซ้ำ

อยากจะบอกคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวว่าการที่เราลงทุนอะไรนั้น เรายอมได้ผลตอบแทน ไม่มากก็น้อย พิมทิ้งทุกอย่างเพื่อโมจิแต่มันคุ้มเหลือหลาย
เพราะปัจจุบันพิมหัวเราะได้ทุกวัน เราเล่นกันกอนนอนเวลานอนก็มีมือน้อยๆคอยกอดเราไว้ ตื่นขึ้นมา มีคนยิ้มให้ ชีวิตสุขสันต์ค่ะ

Tips

1. แม้ว่าเราจะยุ่งแต่ต้องคอยสังเกตลูกตลอดเวลา เผื่อมีอะไรจะได้แก้ทัน โดยเฉพาะตอนซน ต้องไม่ปล่อยแต่ไม่ควรกระเตงไว้ในอกตลอดเวลา

2. เด็กซนคือเด็กฉลาดปล่อยให้ซนในสายตา เดี๋ยวก็หมดฤทธิ์ไปเอง

พรทิพย์ สาทิสสะรัต

อดีตแอร์โฮสเตส ผู้เขียนหนังสือ Best Seller โ เรื่องเมาท์ของสาวแอร์โ และ โ เฮฮาประสาสาวแอร์โ